

— 5 —

— 4 —

- 8 -

— 花 雲 —

— 卷之四 —

af

— 10 —

[illegible]

Den Dinnband samlað á,
 Om þall wætt brátturinn
 Þá hvarste frosogfjallt,
 Zer tronor flýttast ni,
 Nætt brátturinn þess
 Sætt nafast til flit flit,
 Der fasten fofaðt blifvit,
 Om at båd fof þa
 Om myrden styrtu gífvit,
 Wætt flætt den
 Den fætt vatt
 I hvaritt vattun
 Svann hvaru þar
 Om fættu suertu fofu
 Wætt fættu þess
 Om þess fættu þess
 Wætt fættu þess

2y hat man es en fup,
 2g hat man es aptit.

- 4 -

Från denna jubelfest,
 Till denna gryna dagen,
 Hur mången läcker sup,
 Är ej med nöjen tagen,
 Ha wi ej wårde satt,
 På hwad man åt och skänkt,
 Ha wi ej wårt beswär
 I brännvinet fördränkt,
 Ha wi ej jemt förtärt,
 Allt hwad de producerat,
 Så wäl af obemängte,
 Som äfwen destileradt,
 I Wacki äkta barn,
 Som alltid raglat har,
 Jag eder till bewis
 Af denna saken tar,
 Ni jußt som wittnen här,
 I denna saken duger,
 Och ingen dödlig finns,
 Som säger att ni ljuger,
 Ty edra kinders färg,
 Bewisar brännwins kraft,
 Samt hwad ni har förtärt
 Af denna ljuftwa saft.

Men domen assagd är,
Jag ser hur folket gråta,
Dess strupa torkad blir,
Men deras ögon wåta,
De wänta denna post,
Och sucka i sin nöd,
När wi ej bränwin har,
Hwad skola wi med bröd,
När detta bröde ej
Får tuggas uppå supen,
Så går det alldrig ner,
Till magen genom strupen,
Man måste tvinga sig,
Att smaka någon bit,

Lif Thermometern som sig höjer,
Då allmän torka förestår,
Då jorden ingen väska får,
Då' aret med sin mognad dröjer,
Då lian sig mot marken böjer
Och suckar för en wattutår;
Liktå min giftna lyra röjer
En bränwinsbrist för nästa år:
En bränwinsbrist, ack mina bröder.
Den saft som lif och helsa föder,
Den saft som mod och styrka ger.
Den skall från våra läppar ryckas
af Bränwinsbrist, wi skola tryckas
Och ingen sup skall finnas mer.

Vid denna sorgepoest
 Mitt dömma hjerta blöder,
 Jag gråter, gråten med,
 Vi böra gråta bröder.
 Jag till en swanesång
 Min lyra uppstämt har,
 Då jag ett ömt farwål,
 Utaf vårt brännwin tar.
 Ett ömt farwål, ja wißt
 Jag större saknad känner,
 Än om jag mista full'
 Båd' far och mor och wänner.
 Uppå des grafölsdag —
 Jag säkert siet en tår,
 Men nu, ack hwad förlust,
 Jag ej en droppa får.

Swad aning, fastig dom,
Bedröfweliga syn,